

ÖNSÖZ

Değerli Hocalarımız ve Meslektaşlarımız,

Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisinin 20. sayısı Türk halk edebiyatı alanına pek çok önemli eserler kazandıran bilim adamı Prof. Dr. Ali Berat Alptekin Hocamız'a armağan olarak hazırlanmıştır.

Prof. Dr. Ali Berat Alptekin, yüksek Lisans ve doktora danışman hocası olan halk edebiyatının duayenlerinden Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ile birlikte çizdiği akademik hayatının başlangıcından itibaren gönül verdiği Türk kültürüne hizmet etmiştir.

Türk halk edebiyatının muhtelif konularında yazdığı birçok kitap ve makalesiyle bilim dünyasına katkıda bulunan Prof. Dr. Ali Berat Alptekin'in ilkeli akademik hayatı, mütevazı tavır ve davranışları öne çıkan özelliklerinden olmuştur.

Prof. Dr. Ali Berat Alptekin, Erzurum Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde başladığı akademik hayatına daha sonra Fırat Üniversitesinde devam etmiş. Türk Dünyasına duyduğu muhabbeti Kazakistan'da Uluslararası Ahmet Yesevî Türk-Kazak Üniversitesinde görev yaparak hizmete dönüştürmüştür. Şu anda Konya'da Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Bölümü, Türk Dili Ve Edebiyatı Eğitimi Anabilim Dalı'nda görevine devam etmektedir. Ali Berat Alptekin, görev hayatı boyunca lisans, yüksek lisans ve doktora seviyesinde çok sayıda öğrenci yetiştirmiştir.

Türk edebiyatına katkı sağlayan eserleri arasında başta Halk Hikâyelerinin Motif Yapısı olmak üzere Azerbaycan Âşıkları ve El Şairleri (Saim Sakaoğlu ve Esmâ Şimşek ile birlikte 2 cilt), Erzurumlu Emrah Bibliyografyası, Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Örnekler, Dadaloğlu Bibliyografyası, Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Örnekler (S. Sakaoğlu ile birlikte), Çıldırılı Âşık Şenlik Bibliyografyası, Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Seçmeler, İçel Bibliyografyası, Halk Edebiyatı, Folklor, Etnoğrafya, Bayburtlu Zihni Bibliyografyası, Hayatı, Eserleri, Nüktedanlığı ve Şiirlerinden Örnekler (S. Sakaoğlu ile birlikte), Posoflu Âşık Müdamî Bibliyografyası (E. Şimşek ile birlikte), Azerbaycan Tapmacaları/Bilmeceleri (S. Sakaoğlu ve E. Şimşek ile birlikte), Âşık Hacı Karakılçık, Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Örnekler, Yesevî Ocağında 210 Gün (Hatıraları), Meddah Behçet Mahir'in Bütün Hikâyeleri I (S. Sakaoğlu ve Esmâ Şimşek ile birlikte), Taşeli Masalları, Kazak Masallarından Seçmeler'i sayabiliriz.

Prof. Dr. Ali Berat Alptekin hocamıza armağan olarak çıkan bu sayıda hocamızın öğrencilerinin ve meslektaşlarının birbirinden değerli makaleleri yer almaktadır.

İlim adamlarına vefanın bir tezahürü olarak düşünülen özel sayının hazırlanmasında, yayınlanmasında emeği geçen dergi ekibine, yazarlarımıza ve hakemlerimize teşekkür ederiz.

Doç . Dr. Kadir ULUSOY
Uluslararası Avrasya Sosyal
Bilimler Dergisi Editörü

Doç. Dr. Fatma Ahsen TURAN
Uluslararası Avrasya Sosyal
Bilimler Dergisi Misafir Editörü

PROF. DR. ALİ BERAT ALPTEKİN İLE SÖYLEŞİ

(An Interview With Prof. Dr. Ali Berat Alptekin)

Prof. Dr. Esmâ ŞİMŞEK¹

E. Şimşek: Sayın Hocam, “Türk Halk Kültürü” alanında çalışıp da “Prof. Dr. Ali Berat Alptekin” adını duymayan insan yok gibidir. Ama sizi, bir de sizin ağzınızdan dinleyelim. Bize kendinizi tanıtır mısınız?

A. B. Alptekin: 10 Nisan 1953 tarihinde Mersin’in Silifke ilçesinin İmamuşağı Köyü’nde doğmuşum. İlkokulu köyümde, ortaokul ve liseyi ilçemde, üniversiteyi ise Erzurum’da okudum. İki yıl kadar Silifke’de edebiyat öğretmenini görev yaptıktan sonra Atatürk Üniversitesi (Erzurum) Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne Türk halk edebiyatı asistanı (şimdi araştırma görevlisi) olarak atandım. Doktora ön çalışmamı ve doktoramı Prof. Dr. Saim Sakaoğlu’nun danışmanlığında yaptım. 8 Ağustos 1985 tarihinde Fırat Üniversitesi (Elâzığ), Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne yardımcı doçent olarak naklettim. 9 Ekim 1996 tarihinde doçent olduktan sonra 24 Ağustos 1998 tarihinde Selçuk Üniversitesi (Konya)’ne atandım ve 21 Mayıs 2002 tarihinde profesör oldum. Çalışma alanımla ilgili bir kısmı ortak 45 kitabım ve 400’den fazla makale, derleme ve bildirim Türkiye’deki dergilerde yayımlandı. Atatürk, Fırat ve Selçuk Üniversitelerinin dışında, Yüzüncü Yıl, Erciyes, Niğde, Uluslararası Hoca Ahmet Yesevî Türk-Kazak ve Kıbrıs Lefke Avrupa Üniversitelerinde lisans ve lisansüstü dersler verdim. 30 kadar öğrencinin yüksek lisans ve doktora tez danışmanlığını yürüttüm. Emekli sınıf öğretmenini Ayşe Alptekin (1954) ile evliyim. Doç. Dr. Emine Gökçen Koçer (1979 / Necmettin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi) ve Ali Gökhan Alptekin (1984 / İçişleri Bakanlığında inşaat mühendisi) adlarında iki çocuğum, Zeynep İlay Alptekin (3), Göktuğ (6) ve Ali Alptuğ (2) Koçer adlarında üç torunum var.

E. Şimşek: Hocam, sizin de bahsettiğiniz gibi kısa bir süre edebiyat öğretmenliği yaptıktan sonra akademisyen olmaya karar vermişsiniz. Bu kararınızda herhangi birinin etkisi oldu mu, yoksa kendi isteğinizle mi ilk adımı attınız?

A. B. Alptekin: Aslında asistanlık düşüncesini aklıma sokan Prof. Dr. Fikret Türkmen’dir. Yanılmıyorsam 1977 yılıydı, Fikret Hoca odasına çağırdı ve bana bilmediğim bir konuda nasihat etti. Ben o zamana kadar ne asistanlık, ne yüksek lisans, ne de doktora hakkında bir şey biliyordum. Hoca anlattı, ben dinledim. Hoca’ya cevap verdiğimi zannetmiyorum. Bir süre sonra Hoca Ege Üniversitesi’ne nakledince benim bu düşüncem de son buldu. Bu arada eş durumundan Silifke Lisesi’ne atandım. Düğün, evlilik derken Fikret Hoca’dan bir mesaj aldım: “Ege’ye gel, burada bir kişilik ilanımız var.” Yanılmıyorsam münasip bir dille Hoca’ya gelemeyeceğimi söyledim. Benim asistan olmamdaki en önemli etken, Silifke Lisesi’nde edebiyat öğretmenini olarak görev yaptığım yıllarda terörün azmasıdır. Bir grup genç önümü kesip tehdit ettikten sonra çok üzüldüm. Yolda aldığım gazetede Atatürk Üniversitesi’nde bir kişilik asistanlık ilanının görünce 10 gün rapor aldım ve Erzurum’un yolunu tuttum. Yanılmıyorsam kadroya benim dışımda üç arkadaşımız daha müracaat etmişti. Onlardan ikisi Hacettepe ve İstanbul’dan mezunlardı. Birisi de benden bir iki yıl sonra mezun

¹ Fırat Üniversitesi İnsani ve Sosyal Bilimler Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi / ELAZIĞ

olan bir arkadaşımıydı. İki aşamalı bir sınava girdim, sınavların ilki İngilizce idi. Dadaloğlu ile ilgili 200 kelimelelik İngilizce bir metni sözlük yardımıyla Türkçeye çevirecektik. Konuya aşına olduğum için yaptığımı zannediyorum.

Bilim sınavında dört soru sorulmuştu. Cönkten seçilen bir şiir günümüz harflerine aktarılacaktı. Diğer sorular; Âşık Garip hikâyesi üzerinde yapılan çalışmalar, Türk destanlarında ışık motifi ve derlemede sahaya çıkmadan önce yapılan hazırlıkların neler olduğu idi. Doğrusu Erzurum mezunu olduğum için soruları cevaplamakta hiç zorlanmadım, çok iyi bir kâğıt verdiğimi zannediyorum.

E. Şimşek: Doktora teziniz “Taşeli Masalları” üzerine. Bu tez, daha sonra yapılan birçok çalışmaya örnek oldu. Ben de dâhil olmak üzere “masal” konusunda çalışan birçok araştırmacı sizin tezinizden yararlandı. Sizin bu konuyu seçmenizin sebebi ne idi? Masalları alan araştırması metodu ile tespit ettiniz. Çalışma süresince karşılaştığınız herhangi bir zorluğu ya da unutamadığınız bir hatıranızı anlatır mısınız?

A. B. Alptekin: Sevgili Ema, ben üniversite yıllarımda masal okumadım. O yıllarda Erzurum’da yüksek lisans tezi yerine doktora ön çalışması yapıyordu. Doktora ön çalışmasına başlamadan önce danışman Hocam Saim Sakaoğlu bana okuyacağım kitapların listesini verdi. Şimdi bu kitaplardan ikisini hatırlıyorum: İslam İlmihali, Az Gittik Uz Gittik... Hoca’nın gözüne girmek için neredeyse günde bir kitap okuyordum. Hoca da zaman zaman beni odasına çağırır, “Ali şu konuda bir makale hazırlayacağım okuduğun kitaplarda böyle bir hususa rastladın mı?” derdi. Ben Hoca’nın beni imtihan ettiğini bilmezdim ama bazen bülbül gibi şakır, bazen de “dut yemiş bülbül”e dönerdim. O dönemde yüzlerce kitap okudum, bunların içerisinde en çok ilgimi çekenini ise masal kitaplarıydı. Çünkü o zamana kadar rahmetli ninemin anlattığı birkaç masalın dışında, masal hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

Doktora ön çalışmasını bitirdikten sonra Saim Hoca’nın kapısını çaldım ve “Hocam ben ne çalışacağım?” demeye başladım. Hoca beni epeyce yolcu ettikten sonra günün birinde; “Ali 10 konu düşün ve yanıma gel” dedi. O yıllarda Prof. Dr. Kemal Yavuz doktor asistandı ve Osmanlıca derslerine girerdi, sıkıntılarımı ona açardım. “Ağabey ne çalışayım?” dediğimde şimdi Yunus Emre’nin dışında hiç birini hatırlamadığım 10 şairin adını saydı. Ama benim hocalarım bu konuyu çalışmamışlardı. Bunu Saim Hoca’nın kabul etmesi mümkün değil diyerek, kendime göre bir liste hazırladım. Taşeli Masalları Hoca’nın ilgisini çekti ve bana bu konuyu çalış dedi. Ama ben ne motifi, ne tipi, ne de masalı biliyordum. Rahmetli Hocam Bilge Seyidoğlu’nun Erzurum Halk Masalları’na baktım, ama hiçbir şey anlamadım. Umay Günay Hocamın Elâzığ Masalları, yine aynı... Saim Hoca’nın Gümüşhane Masalları’na baktım değişen yine bir şey yok. Eyvah dedim ama iş işten geçmiş, tavşan dağı çoktan aşmıştı.

Sevgili Ema sen benim derlemeye çıktığım günlerde 13-14 yaşında idin. Bilmem o yıllardaki terörün nasıl olduğunu bilir misin? Benim çalışma bölgem ilçe ilçe, mahalle mahalle, köy köy paylaşılmıştı. Mut Otagar’ndaki sıkıştırılmam, Gülnar’dan dönemin kaymakamının tahsis ettiği araçla kaçmam, Anamur’un bir yaylasında masal diye Çarlı’nın meleklerini dört saat dinlemem ve sonra anlatıcıya kızarak bütün kasetleri silmem, Ermenek’in bir köyünde ölüm yatağındaki amcaya masal anlattırmaya çalışmam, dönemin Ermenek Halk Eğitimi Müdürü’nün derleme sırasındaki yardımları ve daha pek çok şey...

E. Şimşek: Değerli Hocam, bu arada siz de birçok öğrenciye doktora tezi yaptırdınız. Sanırım şimdi onların da bir kısmı profesör veya doçent oldular. Bunlardan birisi de benim. Bu öğrencilerinizden de bahseder misiniz? Doktora öğrencileriniz kimlerdir?

A. B. Alptekin: Ben Erzurum'dan Elâzığ'a geldiğimde Fen-Edebiyat Fakültesinde halk edebiyatı hocası yoktu, bu sebepten kendimi birden bire halk edebiyatının aranan adamı olarak buldum. Bir taraftan radyo programları, bir taraftan yeni dostlar, arkadaşların beni derlemeye yönlendirmeleri, pek çok kişinin halk edebiyatından yüksek lisans ve doktora yapma arzuları beni bambaşka bir ortama çekti. İlk öğrencilerimiz yanılmıyorsa, Esmâ Şimşek, İsmail Görkem, Ahmet Turan Sinan idi. Daha sonra Ali Duymaz, Hayrettin Rayman, Erdoğan Altınkaynak, Enver Aras geldiler. Geçmişte bu arkadaşlarımızla acı tatlı hatıralarımız oldu ama onları burada açıklamayacağım; çünkü inancım buna izin vermiyor. Fakat herkesin şunu bilmesini isterim ki hiçbir öğrencime kötülük yapmadım, ama karşılığında beni üzen öğrencilerim oldu. Oysa ben ayağındaki terlikle Rektörün yanına çıkmak isteyen insana bile iyilik yaptım. Eski bir meslektaşımızın ilanı görünce "Ali Bey, bari ayakkabı numarasını da verseydiniz!" demesine bile aldırmandan aldığım elamanın, Yeniçağ Gazetesi'ndeki yazısını okuyunca benden sonra başta sen olmak üzere Elâzığ'daki meslektaşlarımızın neler çektiğini çok iyi anladım. Ne yapacaksın, bazen insan yanılıyor! Boş ver, Dedem Korkut'un dilinden bu bölümü tamamlayalım:

"Gelimli gidimli dünya,
Son ucu ölümlü dünya,
Ecel aldı yer gizledi,
Fani dünya kime kaldı."

E. Şimşek: Hocam, yayımlanmış eserlerinizi incelediğimizde, birbirinden farklı birçok konuyu ele aldığınızı görmekteyiz. Masal, efsane, fıkra, anonim halk şiiri, âşık şiiri, halk bilimi gibi... Birçok akademisyen, bunlardan sadece bir konu üzerinde yoğunlaşırken sizin bu kadar farklı konularda eserler hazırlamanız zor olmadı mı?

A. B. Alptekin: Sevgili Esmâ, bildiğin gibi benim kahvehane hayatım yok. Benim hayatım okul ev, ev okul arasında geçer. Ayrıca haberlerin dışında pek televizyon izleme alışkanlığım da yok. Bu durumda ne yapacaksın? Eline kitabı alıp okuyacaksın. Zaten Ayşe ablan da söyler durur: "Saim Hoca iyi ki okuma yazmayı öğretmiş". Bildiğin gibi ben okuduğum her kitaptan yeni konular tespit eder, bunları daha sonra makale ve bildiri olarak değerlendiririm. Bilhassa asistanlığımın ilk yıllarında, doktor asistanlığım sırasında geçen üç yılda okuduğum kitaplardan elde ettiğim bildiri ve makale konularını hiç durmadan yazsam yine de bitirebileceğim zannetmiyorum. Farklı konularda araştırmalarımın olması biraz da bundandır. Eskiden kitaplarımın yan tarafına aldığım notları kimseye vermiyordum, şimdilerde öğrencilerimize vermeye başladım. Farklı konuları ele almamın bir başka yararı da alanı iyi öğrenmemdir. Eğer farklı konulara girmeseydim, belki de bu kadar verimli olmayacaktım.

E. Şimşek: Hocam, size göre "Türk Halk Edebiyatı" ve "Türk Halk Bilimi" kavramlarını nasıl yorumlamalıyız? Bu konuda neler söyleyebilirsiniz?

A. B. Alptekin: Aslında bu iki dalın birbirinden ayrılması mümkün değildir. Klasik anlayışa göre Türk Halk Edebiyatı, metni temel alıyor, Türk Halk Bilimi ise daha çok gelenek-görenek, örf-adet konularını inceliyor gibi bir algı var. Bana kalırsa halk bilimini bilmeden halk edebiyatı, halk edebiyatını bilmeden de halk bilimi olmaz. Biliyorsun öğrencilerimiz metinleri halk bilimi açısından da değerlendirmektedirler. Unutulmamalıdır ki her halk edebiyatı metni, halk bilimi unsurlarıyla oluşmaktadır. Bilim adamlarına düşen ise bunları bilimsel yönden değerlendirmektir.

E. Şimşek: Pekiyi bu kavramlar içerisinde değerlendireceğimiz konuların "millî birlik"e katkısı var mıdır? Kültürel birliktelik, millî birliği de sağlar mı?

A. B. Alptekin: Günümüz aydınının en önemli problemi bu soruda yatmaktadır. Eğer Türk halk bilimi ve Türk halk edebiyatını günümüzün aydınları bilselerdi Türkiye'deki pek çok sorun kendiliğinden çözümlenmiş olacaktı. Bizim aydınımız batılı yöntemlerle, batıdan tercümelemlerle uğraşırken, Avrupalılar ve Amerikalılar Türkiye'de derleme yapıyorlardı. Ne yazık ki Türk aydını da kendisini yaptığı tercümelemlerden öğreniyor. Böylece de bizi bizden değil başkalarından öğrenen bir zümre ortaya çıktı. Yüzyıllardan bu yana devam eden bu feryada pek de kulak kabartan olmadı.

Bilhassa son on yılda ortak kültür değerlerinden hızla uzaklaşıldı, "Özgürlükler" adı altında bizi biz yapan kimyamız bozuldu. Bu bozulma bugün o kadar ileri gitti ki, her gün çok acı haberler okuyor ve dinliyoruz. Yol yapmalıydık, hastane yapmalıydık, hızlı tereni ulaşımaya sokmalıydık ama bizi biz yapan değerleri unutmamalıydık. Çok iyi bilirsin, halk bilimi ve halk edebiyatı ürünleri ele alındığında sadece Türkiye'nin yedi bölgesi değil, Türk dünyasıyla da ortaklıklar tespit edilecektir. Bunu evlenme adetlerinden örnekleyecek olursak; Orhun Âbideleri'nden bu yana var olan kalın (başlık parası) geleneği, kansız kurban olarak değerlendirdiğimiz gelinin başına saçılan saçlar bile bizi birbirimize sıkı sıkıya bağlamıştır. Bu durum efsaneler, fıkra tipleri, masallar, halk hikâyeleri ve âşık şiiri için de geçerlidir. Bugün Türkiye'nin ve Türk dünyasının her bölgesinde Nasreddin Hoca ve fıkraları bilinir. Tayyi zaman tayyi mekân motifi Hoca Ahmet Yesevî'den bu yana canlı bir şekilde anlatılmaya devam etmektedir. Aynı şeyi Köroğlu, Dede Korkut, Karaca Oğlan için de söyleyebiliriz.

Bildiğin gibi bu konu çok geniş, bu söyleşide birkaç cümle ile özetlediğimiz konu üzerinde ciltler dolusu kitaplar hazırlayabiliriz. Ama bu tür kitapları ve makaleleri okurken gözlerin görmeme özelliğini kaldıramazsak, kendimiz çalıp kendimiz oynamaya devam ederiz.

E. Şimşek: Hocam, yukarıda biraz açıkladınız, ama yine de sormak istiyorum; yayınlarınızın çoğu Türk Dünyası ile ilgili. Birçok çalışmanızda Anadolu sahası ile sınırlı kalmayıp bütün Türk Dünyasını birlikte değerlendirdiniz. Size göre bunlar arasında bir farklılık var mı? Diğer bir ifadeyle Anadolu kültürünün Azerbaycan'dan, Azerbaycan kültürünün Kırgızistan'dan, Kırgızistan kültürünün Kırım'dan bir farkı var mı?

A. B. Alptekin: Her şeyden önce biz büyük Türkistan'ın bir parçasıyız. Bugün dünya üzerinde Türkçe, dünyanın beşinci büyük dili. Rahmetli Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in ifadesiyle; "*Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar geniş bir coğrafyada*", Gaspıralı İsmail Bey'in dilde, fikirde, işte birlik idealinin gerçekleşmesi için her kesimin Türk dünyasına ilgi duyması gerekir. Belki bizler göremeyeceğiz ama gelecekte Türk birliği kurulacak ve bütün Türk cumhuriyetleri bundan çok büyük yarar sağlayacaktır. Halk edebiyatından halkbilimine kadar her şeyimiz ortak. Biz "Kerem ile Aslı" demişiz, onlar "Aslı Kerem" demişler. Biz "ilaç" demişiz, onlar "em" demişler. Bizde yavaş yavaş kaybolan destan geleneği, Türkistan coğrafyasında canlılığını korumaktadır. Ufak tefek değişikliklerin olmasını da normal karşılamamız gerekmektedir. Çünkü biz onları terk ettikten sonra çeşitli sebeplerden dolayı onlarla bağımızı kopardık. Tekrar konuşmamızın başına dönmem gerekirse, Türkiye ve Türk dünyasının kurtuluşu Türk birliğinden geçmektedir. Neredeyse üç çeyrek asırdır Avrupa Birliği için Avrupa'nın kapısında sürünüyoruz. Bizi bu birliğe alacaklar mı? HAYIR! İslam birliği gerçekleşebilir mi? Son on yılda onun da gerçekleşmeyeceğini öğrendik. İşte bu birliğin oluşmasını sağlayacak olanlar da halkbilimcilerdir. Belki, Türk Dünyası Halkbilimi Topluğu (Derneği)'nu kurabilirsek siyasilere örnek olma şansımızın yüksek olacağına inanıyorum.

E. Şimşek: "İnşaallah" diyerek başka bir soruya geçmek istiyorum. Size göre, gerek Türk Halk Edebiyatı gerekse Türk Halk Bilimi alanında yapılan çalışmalarda neler eksik kalmıştır, ne tür problemler vardır? Genç halkbilimcilerin hangi konular üzerinde çalışmalarını önerirsiniz?

A. B. Alptekin: Doğrusunu söylemek gerekirse; *“Halkbilimi ve halk edebiyatı çalışmalarında daha işin başındayız!”* dersem herhalde bana kızmazsınız. Biliyorsun halk edebiyatı ve halkbilimi konusunda iki tip çalışma vardır. Bunlardan birincisi derlemelerdir ki bunların sayıları epeyce fazladır. Bu derlemecilerimize ne kadar teşekkür etsek azdır. Onlar belki bir masalı, belki bir efsaneyi, belki bir Deli Dumrul hikâyesini, belki de bir halk hekimliğini derlediler ve zor şartlarda yayımladılar. Evet, derleme yöntemlerine uymadılar, bilimsel yazılar yazmadılar, ama kültür değerlerimizi yazılı hâle getirerek kültür tapu senetlerimizi oluşturdular. Gönlüm bütün dergilerin dijital ortama aktarılmasını arzu ederdi, olmadı. Gönlüm bir halkbilimi kütüphanesinin oluşturulmasını isterdi, olmadı. Gönlüm Türk folkloru ve halk edebiyatını konu alan bir televizyon kanalının kurulmasını arzu ederdi, olmadı. Her ilin hatta ilçenin halk kültürü müzesinin kurulmasını arzu ederdi, bir tanesi bile olmadı. Masal ve efsane tip kataloglarının hazırlanmasını arzu ederdim, olmadı. Başta Türk saz şairleri olmak üzere, yöresel sanatçıların yüce devletimizin koruması altına alınmasını arzu ederdim, olmadı.

E. Şimşek: Hocam, bizlerin de arzusu aynı. Umarım, bu arzularımız tez zamanda gerçekleşir. Müsaade ederseniz bir başka konuya geçmek istiyorum. Verdiğiniz bilgilerden hareketle, bugüne kadar yapmış olduğunuz çalışmaları öğrendik. Pekiye geleceğe yönelik çalışma planlarınız ne? Bundan sonra hangi konularda çalışma yapmayı düşünüyorsunuz?

A. B. Alptekin: Esmâ Hoca Hanım, senin bu soruna iki başlık altında cevap vereceğim. Bunlardan birincisi akademik hayatın en önemli parçası olan öğretim elamanı yetiştirme. Bu işi senin de jüri üyesi olduğun bir doktora teziyle beş yıl önce noktaladım. Artık Esmalar, Haticeler, Aliler yok...

Bilimsel çalışmalarına Allah sağlık verdiği süre içerisinde son nefesime kadar devam edeceğim. 67'ye fazla bir zaman kalmadı. Biliyorsun ben hiç bir zaman yarına Allah Kerim demedim. Çünkü yarınlar helak olacaktır. Bu millet için, bu ülke için son nefesime kadar çalışacağım, biliyorsun biz bu ülkeyi karşılıksız sevdik...

E. Şimşek: Değerli Hocam, bundan eminim. Allah, ömrünüzü uzun etsin. Pekiye, geriye dönüp baktığınızda “keşke”leriniz olmuş mudur? Yeniden dünyaya gelseniz yine aynı yolda mı giderdiniz?

A. B. Alptekin: Sevgili Esmâ, birkaç yerde “keşke”lerim oldu. Bunlardan birincisi akademik hayatımda yaptığım hatalar. Her öğrenci yüksek lisansa, her öğrenci doktora alınmamalıymış. Keşke daha seçici olabilseydim. Fırat, Selçuk ve Necmettin Erbakan Üniversitelerinde hatalarım oldu ve çok üzüldüm.

İkincisine gelince ben İngilizceden çok çeken birisiyim. Binlerce kelimeyi ezberledim, yabancı dili geçtim ama dili konuşamadım. Keşke tıpkı Kazakistan’da olduğu gibi bir yıl da İngiltere’ye gitseydim.

Üçüncüsü ve en önemlisi keşke işin başında mitoloji bilimiyle uğraşsaydım.

E. Şimşek: Edebiyat camiası sizi bir halkbilimi araştırmacısı olarak tanır. Biraz da siyasî deneyimleriniz var. Pekiye, bunların dışında, kimselerin bilmediği farklı yanlarınız da var mı?

A. B. Alptekin: Bilmem ki, onu size sormamız gerekir. Ama şunu söyleyebilirim, hiçbir zaman Türk milletinin yüzünü kara çıkartacak bir işim olmadı. Türk kültürüne hizmeti daima bir görev olarak kabul ettim ve bu hizmet son nefesime kadar devam edecektir.

E. Şimşek: Hocam, son olarak gelecek nesle önerileriniz nedir? İyi ve başarılı bir akademisyen nasıl olmalıdır?

A. B. Alptekin: Çok güzel bir soru, teşekkür ederim. Bir akademisyende aranması gereken vasıfları şöyle sıralayabilirim:

a) Yüksek karakterli, ahlaklı olmalıdır.

- b) Çalışkan olmalıdır.
- c) Vefalı olmalıdır.
- d) Ekmeğini yediğı, suyunu içtiğı millete borucunu ödemelidir.
- e) Kendisi için değil mensubu olduğu Türk milleti için çalışmalıdır.

E. Şimşek: Sayın Hocam, verdiğiniz bu değerli bilgiler için çok teşekkür ederim. Ağzınıza, yüreğinize sağlık. Sağlığınız ve huzurunuz hiç bozulmasın, kaleminiz hep güçlü kalsın, Allah sizi başımızdan eksik etmesin...

A. B. Alptekin: Sevgili Esmâ, ben de sana ve bana bu imkânı sağlayan herkese teşekkür ediyorum.